

РЕШЕНИЕ

№ 264

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IX ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Александра Йорданова

Членове: Стоян Михов
Виктория М. Станиславова

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АТ. СТОЯНОВА
в присъствието на прокурора Мариана Борисова Димитрова (СПП-София)
като разглежда докладваното от Виктория М. Станиславова Въззивно
административно наказателно дело № 20211100603188 по описа за 2021
година

Производството е по реда на гл. XXI от НПК.

С протоколно определение от 09.06.2021 г., постановено по НАХД № 1495 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 – ми състав, на основание чл. 378, ал. 4, т. 3 от НПК, вр. чл. 24, ал. 5 от НПК, е прекратено воденото срещу П. ИВ. П. наказателно производство за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12 от НК, вр. чл. 130, ал. 1 от НК.

Срещу първоинстанционния съдебен акт е постъпил протест от представител на Софийска районна прокуратура, в който се навеждат доводи за неговата неправилност. Поддържа се, че повдигнатото срещу обвиняемия П. обвинение е безспорно доказано от събрания по делото доказателствен материал. Излагат се съображения за наличие на квалифициращ признак на процесното деяние, а именно същото да е извършено „по хулигански подбуди“. При тези аргументи се прави искане за отмяна на съдебния акт на СРС и постановяване на нов, с който обвиняемият да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение за престъпление от общ характер и да бъде освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание на основание чл. 78а от НК.

В срок е депозирано писмено възражение срещу подадения протест от обвиняемия П. ИВ. П., чрез упълномощения му защитник адв. П.К.. Излагат се съображения за неоснователност на протеста и се моли за потвърждаване на първоинстанционния акт.

В открито съдебно заседание представителят на държавното обвинение отправя искане за отмяна на първоинстанционния съдебен акт, като неправилен. На етап съдебни прения се заявяват съображения, сходни на тези, изложени във въззивния протест. С оглед събраните по делото доказателства се прави извод за безспорна доказаност на

квалифициращия признак „по хулигански подбуди“ на процесното деяние, като конкретно се акцентира върху данните за публичност при неговото извършване – на етажната площадка на вход в жилищен блок.

В открито съдебно заседание обвиняемият П. ИВ. П. се явява лично, представляван от адв. С.С. /преупълномощен от адв. К. с пълномощно пред въззивна инстанция/. След анализ на изслушаните по делото свидетелски показания, защитникът отрича наличие на хулигански подбуди на инкриминираното деяние. Поради това счита първоинстанционния съдебен акт за правилен и законосъобразен и моли да бъде потвърден.

В предоставената му последна дума обвиняемият П. ИВ. П. моли протестът на СРП да бъде оставен без уважение.

Софийски градски съд, Наказателно отделение, IX – ти въззивен състав, като прецени събраните по делото доказателства, изложените от страните доводи и възражения и след като въз основа на императивно вмененото му задължение извърши цялостна служебна проверка на обжалвания съдебен акт, по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост, съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, намира, че същият е постановен при допуснати от районния съд съществени, отстраними нарушения на процесуалните правила, по смисъла на чл. 334, т. 1, вр. чл. 335, ал. 2, вр. чл. 348, ал. 3, т. 1 и т. 4 от НПК, които налагат цялостна отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане, от друг състав на първоинстанционния съд.

Съображенията са следните:

Производството по делото пред Софийски районен съд е било образувано по постановление на СРП, с което е направено предложение за освобождаване на обвиняемия П. ИВ. П. от наказателна отговорност с налагане на административно наказание на основание чл. 78а от НК за извършено от него престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12 от НК, вр. чл. 130, ал. 1 от НК – за това, че на 22.03.2020 г., в гр. София, ж. к. „*****“, ул. „*****4, чрез нанасяне на удари с ръце, крака и метална разгъваема палка, в областта на тялото и главата на В.В.М., причинил на последния следните травматични увреждания: отчупване на върховата част от коронките на 2 – ри и 3 – ти долни леви зъби и разкъсно – контузна рана на долната устна, реализиращи медико – биологичния признак „временно разстройство на здравето, неопасно за живота“, като деянието е извършено по хулигански подбуди – при демонстрация на безнаказаност и пренебрежение на установените от закона правила, които закрилят добрите нрави, без зачитане личната неприкосновеност и достойнство, в коридора на жилището на пострадалия, непосредствено след входната врата на същото, която в този момент била отворена, при явна демонстрация на пренебрежение към общоприетите морални правила, в присъствието на членове на семейството на пострадалия.

С разпореждане от 16.02.2021 г. съдията – докладчик е насрочил делото в открито съдебно заседание за 06.04.2021 г. В рамките на проведеното съдебно заседание е даден ход на съдебното следствие и са изслушани обясненията на обвиняемия П. ИВ. П.. Като е счел делото за неизяснено от фактическа страна, съставът на СРС е отложил същото за 09.06.2021 г. с оглед разпит на изслушаните на досъдебна фаза свидетели – В.М., Ц.М. и В. П.а.

На 09.06.2021 г. е проведено второ по ред открито съдебно заседание. Съдът, след като е констатирал, че страните по делото са редовно призовани и се явяват призованите в предходно съдебно заседание свидетели, е дал ход на делото и е постановил продължаване хода на съдебното следствие. Непосредствено след като се е произнесъл относно продължаване хода на съдебното следствие, съставът на СРС, без да изслуша явилите се свидетели, без да обяви край на съдебното следствие, без да даде ход на съдебните прения, нито да изслуша такива, без да предостави последна дума на обвиняемия П. и без да се оттегли на тайно съвещание, е изложил мотиви за прекратяване на наказателното производство на основание чл. 378, ал. 4, т. 3 от НПК /погрешно посочено „чл. 378, ал. 1, т. 3 от НПК“, вр. чл. 24, ал. 5 от НПК, вр. чл. 161, ал. 1 от НК. На посоченото основание, в рамките на откритото съдебно заседание, съдът с акт, имащ характер на решение по смисъла на чл. 378, ал. 4 от НПК, е прекратил производството по НАХД № 1495 по описа за 2021 г.

на СРС, НО, 8 – ми състав. Като конкретен мотив за прекратяване на производството съдът е приел характерът на извършеното деяние, като е счел, че то е такова от частен характер и е недопустимо неговото разглеждане по общия ред на НПК.

С посочените действия съставът на СРС е нарушил императивно въведения в НПК процесуален ред за разглеждане на наказателни дела. Този ред е подчинен на стриктното спазване на основните принципи на наказателния процес, установени в Глава втора на НПК.

Всички извършени в хода на съдебното заседание процесуално – следствени и други действия на съда и страните се удостоверяват с надлежно съставените за това протоколи, отговарящи на специфичните изисквания на чл. 311 от НПК и на общите такива на чл. 128 и чл. 129, ал. 1 от НПК. В конкретния случай, видно от протокола от проведеното на 09.06.2021 г. открито съдебно заседание императивно изискуемите съгласно разпоредбите на чл. 286, чл. 291, чл. 297 и чл. 300 от НПК процесуални действия на съда не са осъществени – преди да постанови крайния си съдебен акт, съдът не е приключил нито съдебното следствие, нито е дал ход по същество за изслушване на съдебните прения, нито е изслушал такива, не е предоставил право на последна дума на обвиняемото лице и не се е оттеглил на тайно съвещание за постановяване на прекратителния си акт. Поради това настоящият въззивен състав счита, че първоинстанционният съд е допуснал съществени, отстраними при ново разглеждане на делото нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 334, т. 1, вр. чл. 335, ал. 2 от НПК, вр. чл. 348, ал. 3, т. 1 и т. 4 от НПК, както следва:

На първо място, допуснати са съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване процесуалните права на обвиняемия по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК, а именно: 1./ не е проведено пълно съдебно следствие, като не са изслушани редовно призованите и явили се в съдебно заседание свидетели; в отклонение от разпоредбата на чл. 286 от НПК съдът не е предоставил възможност на страните да направят нови доказателствени искания, нито се е произнесъл изрично относно прекратяване на съдебното следствие; 2./ не е даден ход по същество за изслушване на съдебните прения, нито са изслушани такива, с което е ограничена възможността на страните в условията на равнопоставеност да изложат своите виждания относно установените по делото факти и тяхната правна интерпретация; 3./ не е предоставена последна дума на обвиняемия П., с което последният е лишен от основно свое неотменимо процесуално средство за ефективно обезпечаване правото му на защита /в този смисъл напр. Решение № 185 от 2009 г. на ВКС, III НО, което приема, че непредоставянето на последна дума на подсъдимото лице всякога представлява съществено процесуално нарушение/. Съдебното следствие, съдебните прения и предоставянето на последна дума на обвиняемото лице представляват самостоятелни етапи от съдебното заседание пред първата инстанция и тяхното провеждане е абсолютно задължително, като непровеждането им всякога води до съществено накърняване на правата на обвиняемия, тъй като го лишава от правото му на защита.

На второ място, допуснато е съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 4 от НПК, изразяващо се в неоттегляне на съдебния състав в тайно съвещание за произнасяне на крайния съдебен акт. Според отразеното в съдебния протокол от проведеното на 09.06.2021 г. открито съдебно заседание, съставът на СРС не се е оттеглил на тайно съвещание за постановяване на своето решение, което е индикация за нарушаване на един от принципите на наказателното производство и съставлява нарушение на процесуалните правила, безспорно съществено и засягащо всички страни в процеса. В случаите, в които делото се разглежда еднолично, съдът не е освободен от безусловното задължение да проведе тайно съвещание. В подобна хипотеза съдът не се „съвещава сам със себе си”, а обективира с процесуалното си поведение, че крайният му акт е постановен стриктно и съобразно процесуалните изисквания. Независимо от числеността на съдебния състав, с оттеглянето си на тайно съвещание съдът манифестира пред страните, че е непредубеден и безпристрастен при решаване на делото. Изложеното е в съгласие с Тълкувателно решение № 3 от 20 ноември 2014 г. на ОСНК на ВКС, според което „обявяването на решението е етап от съдебното заседание, следващ незабавно

приключването на пренията на страните, последната дума, оттеглянето на съвещание и постановяването на решението."

При изложените съображения, настоящият състав на Софийски градски съд намира, че при разглеждане на делото от първата съдебна инстанция са допуснати отстраними, съществени процесуални нарушения, от кръга на "абсолютните", по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 и т. 4 от НПК. Тъй като посочените процесуални нарушения са "абсолютни" такива, наличието им винаги е основание за отмяна на атакувания съдебен акт, без да е необходимо въззивната инстанция да изследва дали и доколко с тях са накърнени съществено правата на някоя от страните в процеса, в какъвто смисъл е и трайната съдебна практика. Тези нарушения не могат да бъдат отстранени от въззивния съдебен състав, в рамките на контролната, въззивна съдебна процедура, поради което се налага отмяната на първоинстанционния акт в неговата цялост и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Констатираните пороци, допуснати от районния съд и представляващи самостоятелно основание за отмяна на постановления от него акт по съществото на делото, правят безпредметно обсъждането на доводите, залегнали във въззивния протест и касаещи законосъобразността и правилността на решението, тъй като липсва възможност да се упражнят контролните правомощия на въззивния съдебен състав, който не е в състояние да извърши дължимата проверка на фактическите и правни изводи на първата инстанция.

Предвид гореизложеното, въззивният съдебен състав намира, че обжалваният първоинстанционен съдебен акт следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав Софийски районен съд.

Така мотивиран, Софийски градски съд, Наказателно отделение, I X – ти въззивен състав, на основание чл. 334, т. 1, пр. 2 от НПК и чл. 335, ал. 2 от НПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 09.06.2021 г., постановено по НАХД № 1495 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 – ми състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____